

IDYLLIUM I.

§

Et lepores figit, sequiturque horrentia lustra.

Incipe bucolicum, dulcis Musa, incipe carmen.
Rursus adi propius Diomedem, & dicito: Daphnin
Pastorem vici Daphnin; contendito mecum.

Incipe bucolicum, dulcis Musa, incipe carmen.
O Thoesque, lupique, ursique, horrentia dumis
Occultant quos tesquæ, valete: haud amplius usquam
Cernetis Daphnin per sylvas & nemora alta.
Tuque Arethusa vale; fontesque & flumina, pulcrum
Quæ pulcra fluitis lympa prope Tymbridis amnem.

Incipe bucolicum, dulcis Musa, incipe carmen.
Daphnis ego, huc pastum duxi qui ad gramina vaccas;
Daphnis ego, huc potum duxi qui ad flumina tauras.

Incipe bucolicum, dulcis Musa, incipe carmen.
O Pan Pan, gelidi seu nunc juga celsa lyæi,
Sive altum lustras nunc Mœnalon, huc ades, o Pan,
Trinacrium ad littus. Helices rex ardua linque
Saxa, Lycaonidæ mirum & dīs linque sepulcrum.

Desine bucolicum jam Musa, o desine carmen.
Nunc violas jam ferre, rubi; ferto, aspera spina;
Fundite juniperi narcissos pulcra comantes.
Cuncta secus fiant. extincto Daphnide, pinus
Det pira; quæsitos cervi raprate molossos;
Montanæque ululæ philomelam vincite cantu.

Desine bucolicum jam Musa, o desine carmen.
Sic fatus fessum posuit caput: at Venus ulnis
Collapsam excepit, voluitque attollere, frustra
Jam frustra. nam cuncta illum fatalia fila
Defecere, nigram petiit Styga, mersus & atro est
Gurgite vir musis, vir amabilis ille Napæis.

Desine bucolicum jam Musa, o desine carmen.
At tu da capram, calicem da mi, Æpole: mulgens